

กลัวเกิดมือบ

การปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ของหน่วยงานเนื่องจากกลัวเกิดมือบ แล้วผู้ขอเป็นใคร เกี่ยวข้องเรื่องที้อย่างไร ไปดูกัน

นายเป็นต่อ มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดของการ สอบสวน ๒๑ ประเด็น ของสำนักงานการสอบสวนของคณะกรรมการไอนพนักงานเทศบาล กรณีที่มีเหตุผล ความจำเป็นระดับจังหวัดและผลการประชุมของคณะกรรมการฯ ครั้งที่ ๑ - ๓ ต่อมาจังหวัดปฏิเสธ การเปิดเผยโดยอ้างว่าเป็นเป็นเอกสารการตรวจสอบข้อเท็จจริง เป็นเอกสารลับของราชการซึ่งเป็นความเห็นของ คณะกรรมการฯ ในคดีย้ายปลัดเทศบาล จึงเปิดเผยให้ไม่ได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) นายเป็นต่อจึงมีหนังสือ อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ จังหวัดมีหนังสือส่งเอกสารดังกล่าวไป ประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า กรณีการไอนพนักงานเทศบาลที่มีเหตุผลความจำเป็นเพื่อให้การบริหารงาน ของเทศบาลมีประสิทธิภาพ และแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งในพื้นที่ระหว่างพนักงานเทศบาลกับผู้บริหารหรือผู้นำ ชุมชน กรณีผู้อุทธรณ์และกลุ่มบุคคลในพื้นที่ร้องขอให้ย้ายปลัดเทศบาล จึงแต่งตั้งคณะกรรมการไอนพนักงาน เทศบาลฯ เพื่อหาข้อเท็จจริง พยานหลักฐานและพิจารณาผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของอำเภอ การที่นายเป็น ต่อขอคัดสำนวนการสอบสวน ซึ่งเป็นเอกสารการให้ถ้อยคำของพยานบุคคลโดยมีความเห็นของคณะกรรมการฯ ปรากฏในเอกสารด้วย จึงได้ปฏิเสธการเปิดเผยไปด้วยเหตุผลตามมาตรา ๑๕ ประกอบกับผู้ขอไม่ได้แจ้ง วัตถุประสงค์ในคำขอว่า เพื่อนำไปใช้ประโยชน์หรือเกิดประโยชน์ต่อสาธารณะในด้านใดและถ้าให้ไปแล้วจะเกิด ความขัดแย้งระหว่างนายเป็นต่อและกลุ่มผู้นำชุมชนกับปลัดเทศบาลและบุคลากรในเทศบาลที่มีสาเหตุมาจาก ความไม่พอใจในการรับบริการ แล้วอาจบานปลายไปสู่ความไม่สงบในพื้นที่ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายละเอียดของการสอบสวน ๒๑ ประเด็น ของสำนักงานการสอบสวนของคณะกรรมการฯ เป็นการสอบสวน ทีเสร็จสิ้นแล้ว ไม่ใช่ความเห็นคำแนะนำภายในหน่วยงานตามมาตรา ๑๕ (๓) คณะกรรมการฯ มีมติให้ยุติเรื่อง แล้วไม่เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) แม้ข้อมูลข่าวสารนั้นจะกำหนดชั้นความลับไว้ก็ไม่ตัดอำนาจ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ที่จะพิจารณาให้เปิดเผยได้ตามข้อ ๒๔ ของระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทาง ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และนายเป็นต่อเป็นผู้ร้องขอให้ย้ายปลัดเทศบาลตำบลควรได้รับทราบผลดำเนินการ สอบสวนเรื่องดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์ สาธารณะ ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นควรเปิดเผยได้ จึงวินิจฉัยให้จังหวัดเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารตามคำขอพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายเป็นต่อโดยจังหวัดอาจใช้ดุลพินิจปกปิดข้อมูลข่าวสาร ในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล เช่น ชื่อ นามสกุล ของพยานผู้ให้ถ้อยคำ เพราะการเปิดเผย อาจเป็นการรุกรานสิทธิ ส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕)

มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หาหรือไปได้ครั้งที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘

www.oic.go.th

(ที่ สค ๔๙๖/๒๕๖๒)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”